

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2021 m. gegužės 26 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Sigitos Rudenaitės (kolegijos pirmininkė), Algirdo Taminsko ir Egidijos Tamošiūnienės (pranešėja), teismo posėdyje kasacinio rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal atsakovo A. K. kasacinį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo 2020 m. liepos 14 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal ieškovo sodininkų bendrijos „Paežerys-1“ ieškinį atsakovui A. K. dėl skolos priteisimo.

Teisėjų kolegija

nustatė:

I. Ginčo esmė

- Kasacinėje byloje sprendžiama dėl teisės normų, reglamentuojančių asmenis, turinčio sodininkų bendrijoje namų valdos žemės sklypą, turinių prievolių išlaikyti sodininkų bendrijos teritorijoje esančius bendrojo naudojimo objektus, vykdymą, aiškinimo ir taikymo.
- Ieškove sodininkų bendrija „Paežerys-1“ (toliau – ir SB „Paežerys-1“, Bendrija) prašė iš atsakovo A. K. priteisti 519,93 Eur skolos, 5 proc. procesinių palikanų nuo bylos iškėlimo teisme dienos iki teismo sprendimo visiško įvykdymo.
- Ieškove nurodė, kad atsakovas yra 0,2099 ha ploto žemės sklypo, esančio Vilniuje, (duomenys neskelbtini), (toliau – ir Žemės sklypas) bei jame esančių statinių savininkas. Žemės sklypas yra SB „Paežerys-1“ teritorijoje. Atsakovas laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2017 m. birželio 30 d. nemokėjo už SB „Paežerys-1“ bendrojo naudojimo objektų administravimą, todėl yra skolingas 519,93 Eur.

II. Pirmosios ir apeliacinės instancijos teismų procesinių sprendimų esmė

- Vilniaus miesto apylinkės teismas 2019 m. liepos 17 d. sprendimu ieškinį tenkino – priteisė ieškovei iš atsakovo 519,93 Eur skolos ir 5 procentus metinių palikanų nuo priteistos sumos nuo bylos iškėlimo teisme dienos iki teismo sprendimo visiško įvykdymo.
- Teismas nustatė, kad yra išnagrinėta civilinė byla tarp tų pačių šalių dėl atsakovo 1456,35 Eur skolos už SB „Paežerys-1“ bendrojo naudojimo objektų eksploatavimą 2000–2013 m. Ieškinyms buvo atmestas, nebuvus galimybes nustatyti, kokia ieškovės reikalaujamos sumos dalis buvo skirta bendrojo naudojimo objektų priežiūrai. Bylą peržiūrėjus apeliacine ir kasacine tvarka, pirmosios instancijos teismo sprendimas buvo paliktas nepakeistas.
- Teismas pažymėjo, kad nurodytais sprendimais nustatytas prejudicinis faktas, jog atsakovo namų valdos žemės sklypas yra Bendrijos teritorijoje. Atsakovas, kvestionuodamas Bendrijos faktinį plotą, nepateikė įrodymų, patvirtinančių, kad ieškovės plotas buvo kitoks, nei ieškovės nurodytas skaičiuojant atsakovui privalomas mokėti įmokas.
- Teismo vertinimu, ieškovės nurodytos išlaidos buvo skirtos Bendrijos veiklai, susijusiai su bendrojo naudojimo objektų naudojimu ir priežiūra, jos yra realiai patirtos, pagrįstos pridėtomis su trečiaisiais asmenimis sudarytomis sutartimis, išrašytomis sąskaitomis bei jų apmokėjimo įrodymais. Atsakovui nesutinkant padengti išlaidų internetiniam puslapiui, antstolio, advokatų ir kitoms paslaugoms, teismas pažymėjo, kad neturi pagrindo abejoti tokių išlaidų realumu ir jų reikalingumu Bendrijos funkcijoms atlikti, todėl jas laiko pagrįstomis ir įrodytomis.
- Ieškove pateiktą Bendrijos bendrojo naudojimo ilgalaikio turto aprašą, iš jo matyti, jog Bendrijos turta sudaro 20 gatvės pavadinimo lentelių, skelbimų lenta su stovu, 1 dviejų gatvių pavadinimo lentelė, skelbimo lenta su stovu, 4 Bendrijos pavadinimo lentelės su stovu, informacinis stendas su stovu, mobilusis telefonas su dėkle, šildytuvais, spausdintuvais. Bendrijos teritorijoje yra vidaus kelių, kurie nėra registruoti viešame registre, tačiau jais naudojasi Bendrijoje nuosavybės teise savo turta valdantys asmenys, todėl šį turta taip pat reikia prižiūrėti. Jo priežiūra ieškove pagrįdė ir pateikdama įrodymus dėl sutarčių sudarymo su trečiaisiais asmenimis, kurie atliko kelių ir gatvių remonto tvarkymo paslaugas. Atsakovas šios aplinkybės nepaneigė, taip pat nepagrindė teiginių, kad kelių ir gatvių pavadinimų lentelių priežiūra priklauso atlikti savivaldybei, kad savivaldybė faktiškai perėmusi vidaus kelių priežiūrą Bendrijoje.
- Vilniaus apygardos teismas, išnagrinėjęs atsakovo apeliacinį skundą, 2020 m. liepos 14 d. nutartimi Vilniaus miesto apylinkės teismo 2019 m. liepos 17 d. sprendimą paliko nepakeistą, patikslindamas sprendimo rezoliucinę dalį – sumažindamas priteistą sumą iki 516,93 Eur.
- Apeliacinės instancijos teismas sutiko su pirmosios instancijos teismo išvada, kad įsiteisėję teismų sprendimai, priimti civilinėje byloje tarp tų pačių šalių, turi *res judicata* (išspręstos bylos) galią, todėl pažymėjo, kad neturi pagrindo iš naujo kvestionuoti juose padarytos išvados, jog sodo žemės sklypo paskirties pakeitimas nėra atskiro atsakovui priklausančios teritorijos sukurimas. Teismas nurodė, kad, atsakovui savo Žemės sklypą naudojant namų ūkio tikslais, nėra pagrindo teigti, jog Žemės sklypas nėra sodininkų bendrijos teritorijos dalis ar kad jis nėra Lietuvos Respublikos sodininkų bendrijų įstatymo (toliau – ir SBĮ) reglamentuojamų teisių santykių subjektas. Žemės paskirties pakeitimas neatskiria sklypo nuo bendros teritorijos, todėl atsakovo argumentai, susiję su Žemės sklypo nepriklausymu SB „Paežerys-1“ teritorijai, atmesti. Teismas pažymėjo, kad šioje byloje sprendžiamas reikalavimas atsakovui dėl skolos už bendrojo naudojimo objektų išlaikymą ir priežiūrą pagrįstumas. SB „Paežerys-1“ teisinis statusas, teritorijos ribų nustatymas nėra šios bylos nagrinėjimo dalykas.
- Apeliacinės instancijos teismas nesutiko su atsakovo teiginiais, kad SB „Paežerys-1“ teritorijoje esantys keliai nepriklauso nei ieškovei, nei atsakovui, todėl ieškove neturi pareigos jais rūpintis ar jų tvarkyti. Tai, kad sodininkų bendrijos teritorijoje esantys keliai gali priklausyti sodininkams bendrosios dalinės nuosavybės teise, įtvirtinta SBĮ 7 straipsnyje. Bendrijos vidaus taisyklių 10 punkte įtvirtinta, jog Bendrijos keliai, gatvės, jų ženklavimas ir kelio ženklai yra laikomi Bendrijos bendrojo naudojimo objektais. Byloje pateikti duomenys apie Bendrijos teritorijoje atliktas kelių ir gatvių remonto tvarkymo paslaugas – įvažiavimo dangos su skalda, gatvių, kritinių vietų sutvarkymo, drenaziųjų šulinių įrengimo, pėsčiųjų takelio įrengimo darbus.
- Ieškove atsakovui pateiktą Bendrijos išlaidų sąskaitą faktūrą, pagal kurią atsakovo įsiskolinimą Bendrijai nuo 2014 m. iki sąskaitos išrašymo dienos sudaro 516,93 Eur, o ne 519,93 Eur. Nurodyta suma apskaičiuota proporcingai atsakovo Žemės sklypo plotui (19,46 aro). Sąskaita apskaičiuota už administracines ūkio išlaidas, buitinių atliekų švežimą, vandens gręžinių tamponavimą, kelių remontą, darbo užmokesčių samdomiems darbuotojams už bendrojo naudojimo objektų administravimą. Atsakovas mano, kad jis įpareigojamas apmokėti Bendrijos patirtas išlaidas, skirtas šimtinai Bendrijos funkcijoms atlikti. Teismas pažymėjo, kad administravimo išlaidos, į kurias įeina Bendrijos valdymo išlaidos, t. y. atlyginimas Bendrijos pirmininkui ir buhalterei, turi būti paskirstytos visiems sodininkams, o ne tik Bendrijos nariams. Taigi, atsakovas, nesantis Bendrijos nariu, turi proporcingai prisidėti ir prie sodininkų bendrijos išlaidų, skirtų jos darbuotojų darbo užmokesčiui. Teismas atitinkamai nusprendė ir dėl Bendrijos išlaidų antstolio, advokatų ir kitoms tokio pobūdžio paslaugoms.

III. Kasacinio skundo ir atsiliepimo į jį teisiniai argumentai

- Kasaciniu skundu atsakovas prašo: panaikinti Vilniaus apygardos teismo 2020 m. liepos 14 d. nutartį ir priimti naują sprendimą – ieškinį atmesti bei priteisti bylinėjimosi išlaidų, patirtų kasaciniame teisme, atlyginimą. Kasacinis skundas grindžiamas šiais argumentais:
 - Apeliacinės instancijos teismas, konstatuodamas, kad atsakovo namų valdos žemės sklypas yra SB „Paežerys-1“ bendrijos teritorijoje, netinkamai taikė ir aiškino *res judicata* principą bei nepagrįstai rėmėsi ankščiau teismų nagrinėtomis bylomis, pažeidžiamas CPK 18 straipsnį, 182 straipsnio 2 dalį, 279 straipsnio 4 dalį. *Res judicata* principas negalioja būti taikomas, nes pasikeitus teisiniui reglamentavimui dėl sodininkų bendrijos teritorijų, iš esmės skyrėsi ir įrodinėjimo dalykas bei pagrindas šioje byloje ir apeliacinės instancijos teismo nurodytose bylose, kurių esmė buvo ne sodininkų bendrijos „Paežerys-1“ teritorijos, o ieškovės reikalavimų dėl skolos už 2000–2013 m. priteisimo pagrįstumo klausimas.
 - Byloje nėra ginčo dėl to, kad ieškove neturi jokio registruoto turto, bendro naudojimo objektų, Bendrijos narių lėšomis pastatytų objektų. Atsakovas taip pat neturi nuosavybės teisių į kokius nors bendrojo naudojimo objektus. Konstatuotina, kad nėra nei juridiskai, nei faktiškai egzistuojančių ieškovei ar atsakovui priklausančių bendrojo naudojimo objektų, todėl atsakovas nevaldo turto bendrosios dalinės nuosavybės teisėmis, atitinkamai jam negali kilti CK 4.76 straipsnyje nustatyta pareiga prisidėti prie ieškovės neįvardyto turto išlaikymo. Atsakovas jokiais bendrojo naudojimo objektais nesinaudoja. Apeliacinės instancijos teismas, pripažindamas atsakovui nuosavybės teises į bendriją nuosavybę, pažeidė CK 4.37 straipsnio 1 dalį, reglamentuojančią nuosavybės teisės turinį, nes atsakovas negali nei valdyti, nei disponuoti bendrojo naudojimo objektais, kurie neegzistuoja, taip pat pažeidė CK 4.47 straipsnį, nustatantį nuosavybės teisės įgijimo pagrindus, nes nėra atsakovo išreikštos valios įgyti nuosavybės teises į bendrojo naudojimo objektus. Atsakovas, neišreikšęs valios prisidėti prie Bendrijos išlaidų, kurios nėra susijusios su bendrojo naudojimo objektų išlaikymu, negali būti įpareigojamas tokias išlaidas atlyginti, nes tai pažeistų asociacijų laisvės principą.
 - Pagal Lietuvos Respublikos kelių įstatymo 4 straipsnio 4 dalį vietinės reikšmės viešieji keliai ir gatvės nuosavybės teise priklauso savivaldybėms, o vidaus keliai – valstybei, savivaldybėms, kitiems juridiniams ir (ar) fiziniams asmenims. Pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2017 m. kovo 22 d. nutarimu Nr. 212 patvirtintą Kelių priežiūros tvarkos aprašo 3.1. punktą Vilniuje visų gatvių taisymo ir priežiūros darbai ir saugaus eismo sąlygų užtikrinimo užsakovo funkcijas atlieka ir kelių (gatvių) vertę apsaugo savivaldybė. Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 32 punkte įtvirtinta, kad viena iš savivaldos funkcijų yra savivaldybių vietinės reikšmės kelių ir gatvių priežiūra, taisymas, tiesimas ir saugaus eismo organizavimas. Taigi Bendrijos bendrojo naudojimo ilgalaikio turto apraše įvardyti kelio ženklai bei apeliacinės instancijos teismo nurodyti vidaus keliai priklauso Vilniaus miesto savivaldybei, kuriai ir kyla pareiga šiuos kelius prižiūrėti. Kelias yra statinis, privaloma jo teisinė registracija, todėl neįregistruotas nekilnojamojo turto objektas negali būti laikomas nuosavybės teisės objektu.
 - Atsakovui gali tekti iš daiktinių teisių kylanti pareiga atlyginti tik bendrojo naudojimo objektų išlaikymo išlaidas, todėl negali atsirasti pareiga atlyginti išlaidas ieškovei funkcijoms vykdyti. Apeliacinės instancijos teismas, nurodydamas, kad atsakovas turi dengti ne tik bendrojo naudojimo objektų išlaikymo išlaidas, bet ir bendrijos funkcijų vykdymo išlaidas, neatsikyrė Bendrijos nario ir ne Bendrijos nario teisių ir pareigų, taip pažeidė asociacijų laisvės principą. Atsakovas nėra Bendrijos narys, todėl jam nėra privalu vykdyti Bendrijos sprendimų, taip pat atsakovas neturi pareigos prisidėti prie bendro turto sukurimo ir kitų išlaidų, daiktų įsigijimo.
- Atsiliepimu į kasacinį skundą ieškove prašo skundą atmesti ir priteisti iš atsakovo atlyginimą išlaidoms už advokato pagalbą rengiant atsiliepimą į kasacinį skundą padengti. Atsiliepimas grindžiamas šiais argumentais:
 - Atsakovas teigia, kad viešame registre nėra registruoti bendrojo naudojimo objektai ir keliai, tačiau ignoruoja aplinkybę, jog sodininkų bendrijų teritorijos su keliais ir kitomis bendrojo naudojimo teritorijomis yra apibrėžiamos detalizuotose planuose, o ieškovės teritorija yra registruota kaip viena teritorija su keliais ir kitomis bendrojo naudojimo teritorijomis. Pažymėtina, kad šioje byloje sprendžiamas reikalavimas priteisti iš atsakovo skolą už bendrojo naudojimo objektų išlaikymą ir priežiūrą pagrįstumas, o SB „Paežerys-1“ teisinis statusas, teritorijos ribų nustatymas, nėra šios bylos nagrinėjimo dalykas.
 - Atsakovo teiginiai, kad jam neturi būti priskaičiuotos išlaidos, susijusios su Bendrijos veikla, yra nepagrįsti. Bendrija, vykdydama savo veiklą, privalo sudaryti sutartis dėl paslaugų teikimo, prižiūrėti ir rūpintis bendro naudojimo objektais, ruošti ataskaitas, teikti informaciją žemės sklypų savininkams, jiems pardurdant savo nuosavybę – pažymas apie skolas. Šios paslaugos teikiamos tiek jos nariams, tiek ne nariams. Sodininkų bendrijos privalo turėti vadovą ir finansininką, kuriems už darbą yra mokama.

Teisėjų kolegija

konstatuoja:

IV. Kasacinio teismo argumentai ir išaiškinimai

Dėl pagrindo nagrinėjamoje byloje remtis prejudiciniais faktais

- Nagrinėjamoje kasacinėje byloje sprendžiamas šalių ginčas dėl asmenis, turinčio sodininkų bendrijoje namų valdos žemės sklypą, turinių prievolių už sodininkų bendrijos teritorijoje esančių bendrojo naudojimo objektų išlaikymą laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2017 m. birželio 30 d. Dėl to sprendžiant šalių ginčą aktualūs būtent nurodytu laikotarpiu galioję teisiniai reglamentavimai.

16. Atsakovo nuomone, apeliacinės instancijos teismas, konstatuodamas, kad atsakovo namų valdos žemės sklypas yra SB „Pačerys-1“ bendrijos teritorijoje, netinkamai taikė ir aiškinos *judicata* principą bei nepagrįstai rėmėsi anksčiau teismų nagrinėtomis bylomis, pasieždamas [CPK](#) 18 straipsnį, 182 straipsnio 4 dalį, 279 straipsnio 4 dalį, nes pasikeitus teisiniams reglamentavimui dėl sodininkų bendrijos teritorijų, iš esmės skyrėsi ir įrodinėjimo dalykas bei pagrindas šioje byloje ir apeliacinės instancijos teismo nurodytose bylose, kurių esmė buvo ne sodininkų bendrijos „Pačerys-1“ teritorijos, o ieškovės reikalavimų dėl skolos už 2000–2013 m. priteisimo pagrįstumo klausimas.
 17. Prejudiciniai faktai laikytinos kitoje byloje įsiteisėjusių teismo sprendimų nustatytos aplinkybės; prejudicinių faktų galią tokios aplinkybės turi tik tuo atveju, kai abi bylose būtų kokių procesinių statusų dalyviai tie patys asmenys, išskyrus atvejus, kai teismo sprendimas sukelia teisinius padarinius ir nedalyvavusiems byloje asmenims: pirmesnėje civilinėje byloje nustatyti faktai pripažinti prejudiciniai tik tada, kai jie toje byloje buvo įrodinėjimo dalykas ar bent jo dalis, svarbu, kad įrodinėjamas faktas būtų reikšmingas abijsiose bylose (žr. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. kovo 13 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. e3K-3-421/2019](#) 39 punktą ir jame nurodytą kasacinio teismo praktiką).
 18. Nagrinėjamoje byloje pirmosios ir apeliacinės instancijos teismai rėmėsi anksčiau išnagrinėtoje byloje tarp tų pačių šalių priimtu įsiteisėjusių teismo sprendimų nustatyta aplinkybe, kad atsakovo Žemės sklypas yra SB „Pačerys-1“ teritorijoje. Be to, Vilniaus apygardos teismas 2019 m. sausio 22 d. nutartyje pažymėjo, kad nagrinėjamoje byloje nėra duomenų, patvirtinančių, jog Bendrijai skirtos žemės ribos pakito ir, kad atsakovui priklausanti žemės namų valda būtų teisiskai praradusi Bendrijos teritorijoje esančio žemės sklypo statusą, o atsakovo teiginius, jog Bendrija neturi suformuotos teritorijos apibrėžimo ribos, paneigia ir atsakovo pateikti įrodymai – Nacionalinės žemės tarnybos prie Žemės ūkio ministerijos Vilniaus skyriaus 2018 m. vasario 1 d. raštas bei VĮ Registrų centro Vilniaus skyriaus 2018 m. vasario 2 d. raštas. Taigi ne tik anksčiau išnagrinėtoje, bet ir šioje byloje, įvertinus papildomas įrodymus, buvo konstatuota faktinė aplinkybė, kad atsakovo Žemės sklypas yra Bendrijos teritorijoje.
 19. Atsakovas teigia, kad pasikeitė sodininkų bendrijų teisinis reglamentavimas, todėl iš esmės skyrėsi įrodinėjimo dalykas bei pagrindas nagrinėjamoje byloje ir apeliacinės instancijos teismo nurodytose bylose, kurių esmė buvo ne sodininkų bendrijos „Pačerys-1“ teritorijos, o ieškovės reikalavimų dėl skolos už 2000–2013 m. priteisimo pagrįstumo klausimas. Teisėjų kolegija atkreipia dėmesį į tai, kad tiek nagrinėjamos, tiek ankstesnės bylos esmė yra nulemta ieškinio reikalavimų dėl skolos Bendrijai priteisimo. Klausimą dėl sodininkų bendrijos „Pačerys-1“ teritorijos ribų atsakovas tiek ankstesnėje, tiek šioje byloje kėlė tik kaip vieną iš aplinkybių, reikšmingų sprendžiant minėtą pagrindinį šalių ginčą dėl atsakovo skolos ieškovei egzistavimo. Dėl to apeliacinės instancijos teismas 2020 m. liepos 14 d. nutartyje pagrįstai pažymėjo, jog šioje byloje sprendžiamas reikalavimas atsakovui dėl skolos už bendrojo naudojimo objektų išlaikymą ir priežiūrą pagrįstumas ir nepasikeitė dėl atsakovo argumentų, susijusių su bendrijos teritorijos ribų nustatymo teisėtumu. Tačiau apeliacinės instancijos teismas, remdamasis prejudiciniais faktais, pagrįstai nusprendė, jog atsakovas turi priversti dengti Bendrojo naudojimo objektų išlaikymo išlaidas.
 20. Teisėjų kolegija pažymi, kad atsakovas nepagrįstai sutapatina *res judicata* pozityvų ir negatyvų poveikį. Kasacinis teismas, pasisakydamas dėl įsigaliojusio teismo sprendimo materialiuji padarinių, yra nurodęs, kad tokie padariniai yra dvejoji. Pirmą, šalys negali pakartotinai reikšti tapatų ieškinio, tai yra negatyvus *res judicata* poveikis. Draudimo keli tapatų teismų išspėstam civilinį ginčą turintys detalai negu [CPK](#) 137 straipsnio 2 dalies 4 punkte yra atskleidžiamas [CPK](#) 279 straipsnio 4 dalyje: sprendimu, nutarė ar įsakymu įsiteisėjus, šalys ir kiti dalyviai bylose asmenys, taip pat jų teisė perėmėjų nebegali iš naujo pareikšti teisme tų pačių ieškinio reikalavimų tuo pačiu pagrindu, taip pat kitoje byloje ginčyti teismo nustatytus faktus ir teisinius santykius, tačiau tai netrukdo suinteresuotiems asmenims kreiptis į teismą dėl pažeistos teisės arba įstatynų saugomo intereso gynimo, jeigu toks ginčas įsiteisėjusių teismo sprendimu nėra išnagrinėtas ir išspręstas. Kartu teismas visada turi išsiakinti, ar tarp šalių susiklostė materialieji santykiai nėra tiesiniai. Antra, teismo sprendimas gali būti reikšmingas ar atskaitomai pagrindas kitoje civilinėje byloje, tai yra pozityvus *res judicata* poveikis (prejudiciniai faktai), t. y. šalys ar kitas byloje dalyvavęs asmuo, kuriam įsiteisėjusių teismo sprendimų nustatyti faktai yra naudingi, kitose bylose gali remtis tuo teismo sprendimu, kaip reikalavimų ir atskirtinų pagrindų, ir tų faktų jam nereikės įrodinėti ([CPK](#) 182 straipsnio 2 punktas) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. balandžio 4 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-187/2014). Nagrinėjamoje byloje nebekeliamas klausimas dėl pareikšto reikalavimo tapatumo, o yra sprendžiamas dėl atsakovo priverolės apmokėti Bendrijai su bendrojo naudojimo objektais susijusias išlaidas bei galimo tokių išlaidų dydžio.
 21. Pažymėtina, kad SBJ 2 straipsnio 3 dalies ir 6 straipsnio 1 dalies, apibrėžiančių mėgėjų sodo teritorijos sąvoką, redakcijos, įsigaliojusios 2015 m. nuo anksčiau galiojusios redakcijos nesiskiria esminėmis nuostatomis, kurios galėtų lemti kitokią nei ankstesnėje byloje teismų padarytą išvadą dėl atsakovo sklypo priskyrimo Bendrijos teritorijai. Atsakovas, teigdamas, kad pasikeitęs sodininkų bendrijų teritorijos teisinis reglamentavimas lėmė pasikeitusį įrodinėjimo dalyką bei pagrindą nagrinėjamoje byloje, šio savo teiginio nepagrindžia konkrečiomis teisės normų, apibrėžiančių mėgėjų sodo teritorijos sampratą, nuostatomis, galinčiomis lemti atsakovo Žemės sklypo nepriskyrimą sodininkų bendrijos „Pačerys-1“ teritorijai. Be to, Lietuvos Aukščiausiasis Teismas 2016 m. gruodžio 9 d. nutarties civilinėje byloje [Nr. e3K-3-499-706/2016](#) 27 punkte pasisakydamas dėl atsakovo sklypo priskyrimo Bendrijos teritorijai, rėmėsi SBJ 2 straipsnio 3 dalies redakcija, galiojančia nuo 2015 m. sausio 1 d., kuri aktuali ir nagrinėjamoje byloje. Apibendrinant išdėstytus argumentus, teisėjų kolegija konstatuoja, kad šią bylą nagrinėję pirmosios ir apeliacinės instancijos teismai pagrįstai rėmėsi ankstesnėje byloje tarp tų pačių šalių nustatyta aplinkybe, jog atsakovo žemės sklypas yra Bendrijos teritorijoje, kaip prejudicinį faktą.
- Dėl žemės sklypų, esančių sodininkų bendrijos teritorijoje, savininkų, nesančių sodininkų bendrijos nariams, priverolės dengti bendrijos išlaidas, patirtas prižiūrint ir eksploatuojant bendrojo naudojimo objektus*
22. Priverolė – tai teisinis santykis, kurio viena šalis (skolininkas) privalo atlikti kitos šalies (kreditoriaus) naudai tam tikrą veiksmą arba susilaikyti nuo tam tikro veiksmo, o kreditorius turi teisę reikalauti iš skolininko, kad šis įvykdytų savo pareigą ([CK 6.1 straipsnis](#)). Priverolės atsiranda iš sandorių arba kitokių juridinių faktų, kurie pagal galiojančius įstatymus sukuria priverolinius santykius ([CK 6.2 straipsnis](#)).
 23. Esant teisme ginčui dėl asmens (atsakovo) priverolės (ne)egzistavimo teismas išvadą dėl jos padaro remdamasis byloje surinktais įrodymais ir nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis bei pagal jas taikydamas materialiosios teisės normas įtvirtintą teisinį reglamentavimą. Atsakovo nuomone, bet kokios jo priverolės Bendrijai gali būti tik daktinės teisės pagrindas, o jam ir Bendrijai neturint bendrosios dalinės nuosavybės teisę jokių objektų, tokia priverolė negalima. Tokius kasacinio skundo argumentus teismas atmeta kaip teisiskai nepagrįstus.
 24. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktikoje, aiškinant SBJ normose ir [CK](#) 4.76 straipsnyje įtvirtintą teisinį reglamentavimą, konstatuota, kad: kiti asmenys (ne sodininkų bendrijos nariai), įsigiję mėgėjų sodo teritorijoje sodo sklypą, privalo atlikti pareigas, kylančias iš bendrosios dalinės nuosavybės teisės įgyvendinimo, įskaitant pareigą mokėti įmokas, reikalingas šių objektų įrengimo ir eksploatavimo išlaidoms padengti; žemės sklypo savininko (ne sodininkų bendrijos nario) mėgėjų priverolės gali atsirasti dėl konkrečių paslaugų suteikimo bei dėl naudojimosi bendrojo naudojimo objektais (išlaidos šiems objektams išlaikyti, išsaugoti, mokėčiai, rinkliavos ir pan.) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. gruodžio 9 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. e3K-3-499-706/2016](#), 38 punktas; 2016 m. gruodžio 29 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-554-378/2016](#), 10 punktas; 2016 m. gruodžio 29 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-559-690/2016](#), 15 punktas). Nurodytas „kitas asmuo“ – fizinis asmuo, kuris mėgėjų sodo teritorijoje įsigijo mėgėjų sodo sklypą ir nepageidauja tapti sodininkų bendrijos nariu, išstojęs iš sodininkų bendrijos arba iš jos pašalintas, taip pat juridinis asmuo, kuris nuosavybės ar kitomis teisėmis valdo sodo sklypą mėgėjų sodo teritorijoje. Byloje nėra ginčo, kad atsakovas išstojė iš Bendrijos (Bendrijos narių bylos 1994 m. liepos 29 d. protokolais Nr. 4). Pagal kasacinio teismo praktikoje pateiktą išaiškinimą žemės sklypo savininko (ne sodininkų bendrijos nario) mėgėjų priverolės nėra tapatinamos tik su bendrosios nuosavybės turėjimu.
 25. Pagal SBJ 7 straipsnio 5 dalį kiti asmenys atsisakau su bendrija pagal pateiktas sąskaitas už visus jiems suteiktas paslaugas ir proporcingai pagal jiems tenkančias bendrojo naudojimo objektų eksploatacijos, bendrojo naudojimo žemės tvarkymo, bendrojo naudojimo objektų priežiūros organizavimo išlaidas, ir proporcingai pagal jiems tenkančias įsų dals, susijusias su bendrosios dalinės nuosavybės objektų mėgėjų sodo teritorijoje atnaikinimu, pagerinimu ar sukūrimu (jeigu kiti asmenys dalyvauja sukuriant naują objektą). Taigi pagal šią teisės normą pareiga atsisakytis su sodininkų bendrija kyla kiekvienam asmeniui, kuris 1) yra įsigijęs žemės sklypą sodininkų bendrijos teritorijoje; 2) yra bendrijos teikiamų paslaugų gavėjas ar bendrojo naudojimo objektų naudotojas.
 26. Bendrijos valdomas, prižiūrimas ir naudojamas sodininkų bendrojo naudojimo turtas įvardytas SBJ 7 straipsnio 1 dalyje (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. spalio 25 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-441-706/2016](#), 21 punktas; 2016 m. gruodžio 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-554-378/2016, 11 punktas; kt.). SBJ 7 straipsnio 1 dalyje pateiktas pavyzdinis bendrojo naudojimo objektų sąrašas. Tai – bendrojo naudojimo žemė su bendrojo naudojimo pastatais ir įrenginiais (tvoros, vartai, poilsio aikštelės, plažiai, mėsiai, vandens telkiniai ir kt.); bendroji inžinerinė įranga – vandentiekio, kanalizacijos, dujų, elektros, telekomunikacijų ir rodmėnų tinklai, melioracijos įrenginiai, keliai, tiltai, leptai, vamzdiniai ir angos, elektros skydai ir kita bendrojo naudojimo inžinerinė techninė įranga, esanti bendrojo naudojimo teritorijose bei patalpose ar konstrukcijose, taip pat šie objektai, įrengti sodo sklypuose, jeigu jie susiję su visos mėgėjų sodo teritorijos inžinerinės techninės įrangos veikimu ir jeigu jie nėra kitų asmenų nuosavybė.
 27. Atsakovas nesutinka sukelio ženklų ir Bendrijos teritorijoje esančių vidaus kelių priskyrimu Bendrijos bendrojo naudojimo objektams, teigdamas, kad jie priklauso Vilniaus miesto savivaldybei. Teismai konstatavo, kad atsakovas byloje nepateikė duomenų, jog vidaus kelių priežiūrą bendrijoje faktiškai būtų perėmusi savivaldybė. Pagal Kelių įstatymo 4 straipsnio 3 dalį vidaus kelių nuosavybės teisė priklauso valstybei, savivaldybėms, kitiems juridiniams ir (ar) fiziniams asmenims, taigi jie gali priklausyti ir sodininkų bendrijoms. Vietos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 32 punkte ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2017 m. kovo 22 d. nutarimu Nr. 212 patvirtintame Kelių priežiūros tvarkos apraše reglamentuojama valstybės ir vietinės reikšmės kelių, o ne vidaus kelių priežiūra (nurodyto aprašo 1 punktas). Dėl to tiek Vietos savivaldos įstatymo, tiek Kelių priežiūros tvarkos aprašo nuostatos, kuriomis kasaciniame skunde remiasi atsakovas, teigdamas apie Bendrijos teritorijoje esančių vidaus kelių priklausymą Vilniaus miesto savivaldybei, nagrinėjamoje byloje neaktualios.
 28. SBJ 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad mėgėjų sodo teritoriją sudaro sodininkų ir kitų asmenų, įsigijusių mėgėjų sodo teritorijoje sodo sklypą, naudojama nuosavybės ar kitomis teisėmis valdomų sklypų ir bendrojo naudojimo žemė, kuri teisės aktais buvo skirta mėgėjų sodininkystei plėtoti (kolektyviniams sodams steigti) arba priskirta pagal vėliau patikslintą žemės valdos projektą ar teritorijų planavimo dokumentą. Nagrinėjamoje byloje nustatytas faktas, kad atsakovui nuosavybės teisę priklausančios žemės sklypas yra ieškovės SB „Pačerys-1“ teritorijoje. Mėgėjskio sodo teritoriją ir jos tvarkymą bendruosius reikalavimus nustato SBJ 6 straipsnis. Kasacinio teismo vertinimu, tokios įstatymo nuostatos negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios bendriją besąlygiškai perduoti vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūrą savivaldybėms ir (ar) savivaldybių kontroliuojamos įmonės. Bendrijos bendrojo naudojimo žemėje esančios sklypas su juose esančiais keliais (gatvėmis) ir (ar) kelių juostomis savivaldybės perduodami tik bendrijų iniciatyva. Pagal tokį teisinį reglamentavimą sodininkų bendrija gali naudoti bendrojo naudojimo žemę, infrastruktūrą, keliais ir gatvėmis, neperduodama jų savivaldybėms. Tokiu atveju visos tokių objektų priežiūros išlaidos turi būti dengiamos bendrijos narių ir kitų sodininkų bendrijos teritorijoje žemės sklypus turinčių asmenų.
 29. SBJ 7 straipsnio 4 dalyje įtvirtinta pareiga Bendrijos valdymo organui sudaryti bendrojo naudojimo objektų aprašą ir prireikus jį papildyti arba pakeisti. Šiame apraše turi būti nurodyta bendrojo naudojimo objektų techninė būklė. Bendrijos valdymo organas bendrojo naudojimo objektų aprašą viešai paskelbia bendrijos nariams ir kitiems asmenims. Šį aprašą tvirtina bendrijos narių susirinkimas. Byloje nustatyta, kad Sodininkų bendrijos „Pačerys-1“ bendrojo naudojimo ilgalaikio turto aprašas buvo patvirtintas 2017 m. gruodžio 31 d.
 30. Nagrinėjamoje byloje ieškovės pareikšto ieškinio dalyku buvo reikalavimas priteisti iš atsakovo skolą vadovaujantis Bendrijos narių susirinkimų sprendimais. Ieškinio pagrindu buvo nurodytos tokios aplinkybės: ieškovės administracijoje teritorijoje yra atsakovui priklausantis žemės sklypas; atsakovas nėra Bendrijos narys, todėl 2017 m. gegužės 13 d. Visuotinis sodininkų Bendrijos narių susirinkimas nutarė vadovaudamasis Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. gruodžio 9 d. nutartimi įpareigoti Bendrijos buhalterę apskaiciuoti ir paruošti sąskaitas faktūras dėl esamų dešimties metų atsakovo įsiskolinimų, o 2017 m. birželio 8 d. Bendrijos valdyba nutarė Bendrijos nariams pateikti išankstines sąskaitas pagal visuotinio narių susirinkimo sąmatą. 2017 m. birželio 22 d. paštu atsakovui buvo išsiųstos sąskaitos faktūros ir nustatytas dviejų mėnesių laikotarpis įsiskolinimui padengti arba mokėjimo grafiki, kaip bus atskaityti, suderinti. Bendrija įvardijo šias reikalaujamų padengti išlaidų grupes: administracinės ūkio išlaidos; darbo užmokeskis samdomiems darbuotojams už bendrojo naudojimo objektų administravimą; buitinių atliekų išvežimas; kelių remontas; vandens gręžinių tamponavimas. Patikslintu ieškiniu iš atsakovo reikalaujama įmokų už laikotarpį nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2017 m. birželio 30 d.
 31. Nurodytas teisinis reglamentavimas ir jį aiškinanti kasacinio teismo praktika suponuoja išvadą, kad žemės sklypo savininko (ne sodininkų bendrijos nario) mėgėjų priverolės gali atsirasti dėl konkrečių paslaugų suteikimo bei dėl naudojimosi bendrojo naudojimo objektais (išlaidos šiems objektams išlaikyti, išsaugoti, mokėčiai, rinkliavos ir pan.), jos turi būti pagrįstos konkrečiais duomenimis (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. gruodžio 29 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-554-378/2016](#), 14 punktas).
 32. Bylą nagrinėję pirmosios ir apeliacinės instancijos teismai, pasisakydami dėl atsakovo argumentu, kad Bendrija neturi registruotų bendrosios dalinės nuosavybės teisę priklausančių bendrojo naudojimo objektų, nurodė, jog bendrojo naudojimo objektų egzistavimą patvirtina Bendrijos 2017 m. gruodžio 31 d. bendrojo naudojimo ilgalaikio turto apraše, Bendrijos 2013 m. birželio 29 d. vidaus tvarkos taisyklių 4 punkte išvardytas turas: 20 gatvės pavadinimo lentelių, skelbimų lenta su stovu, 1 dviejų gatvių pavadinimo lentelė, skelbimo lenta su stovu, 4 Bendrijos pavadinimo lentelės su stovu, informacinis stendas su stovu, mobilusis telefonas su deklų, šildytuvais, spausdintuvais, Bendrijos keliai, gatvės, jų ženklavimas ir kelių ženklai; vandens gręžinys ir vandentiekis; bendrijos teritoriją juosianti tvora ir vartai; bendrijos skelbimų lentos; Bendrijos bendrojo naudojimo žemė; melioracijos įrenginiai; komunalinių atliekų kontenerių laikymo aikštelės; kiti bendrojo naudojimo objektai. Kasacinio teismo vertinimu, atsakovas nepagrįstai tapatina bendrojo naudojimo objektus su bendrosios dalinės nuosavybės teisę valdomais nekilnojamaisiais daktais ir jų savininkų teisių įviešinio Nekilnojamojo turto registre. SBJ 7 straipsnio 4 dalis, kurioje apibrėžiama pareiga bendrijos valdymo organui sudaryti (keisti, pildyti) bendrojo naudojimo objektų aprašą, tai sieja tik su aprašo įviešinio bendrijos nariams ir kitiems asmenims. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad nagrinėjamoje byloje pateiktame tokiam apraše dauguma nurodytų daktų apskritai negali būti registruojami viešame registre, o yra apskaitomi bendrijos finansiniuose dokumentuose.
 33. Kasacinis teismas pripažįsta, jog bylą nagrinėję pirmosios ir apeliacinės instancijos teismai pagrįstai konstatavo, kad atsakovas turi pareigą dengti bendrojo naudojimo objektų, nurodytų apraše, eksploatacijos, bendrojo naudojimo žemės tvarkymo ir tokių objektų priežiūros organizavimo išlaidas. Įvertinus nurodytą teisinį reglamentavimą bei reikšmingus kasacinio teismo išaiškinimus, atsakovui bylą nagrinėjusių teismų pagrįstai buvo nustatyta priverolė proporcingai atginti bendrijos administracines ūkio išlaidas; darbo užmokeskį samdomiems darbuotojams už bendrojo naudojimo objektų administravimą; išlaidas buitinių atliekų išvežimui; kelių remontui; vandens gręžinių tamponavimui.
- Dėl išlaidų dydžio ir jų pagrįstumo nustatymo*
34. Teismai konstatavo, kad šių bendrojo naudojimo objektų priežiūrą patvirtina Bendrijai išrašytos sąskaitos faktūros už bendrojo naudojimo objektų tvarkymo darbus, sutartis, Bendrijos narių susirinkimų protokolai, pajamų ir išlaidų suvestinės. Teismai, įvertinę byloje esančius įrodymus, taip pat padarė išvadą, kad Bendrija, įgyvendindama savo funkcijas, patyrė išlaidas antstolio, advokatų paslaugoms, mokesčių žymni mokesčių ir kt.
 35. Atsakovas iš esmės nesutinka su priverole atginti nurodytus paskirties išlaidas, kvestionuodamas tiek jų atsiradimo pagrindą, tiek skaičiavimo pagrįstumą. Kasacinis teismas, vertindamas tokius kasacinio skundo argumentus, pasisako dėl apeliacinės instancijos teismo atlikto tokias išlaidas patvirtinančių įrodymų vertinimo.
 36. [CPK](#) 176 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad įrodinėjimo tikslas – teismo įsitikinimas, pagrįstas byloje esančių įrodymų tyrimu ir įvertinimu, kad tam tikros aplinkybės, susijusios su ginčo dalyku, egzistuoja arba neegzistuoja. [CPK](#) 185 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, jog teismas įvertina byloje esančius įrodymus pagal vidinį savo įsitikinimą, pagrįstą visapusišku ir objektyviu aplinkybių, kurios buvo įrodinėjamos proceso metu, išnagrinėjimu, vadovaudamasis įstatymais.
 37. Kasacinis teismas, plėtodamas savo praktiką dėl sodininkų bendrijų žemės sklypų savininkų pareigų, pažymėjo, kad pagal SBJ 7 straipsnio 5 dalį šioje teisės normoje nurodyti asmenys, įskaitant ir tuos, kurie mėgėjų sodo teritorijoje įsigija žemės sklypą ir nepageidauja tapti bendrijos nariu, už visas paslaugas ir naudojimąsi bendrojo naudojimo objektais atsisakau pagal bendrijos pateiktas sąskaitas, kurių pateikimas nėra formalus veiksmas, kadangi sąskaitoms atskleidžiamas žemės sklypo, esančio bendrijos teritorijoje, savininko priverolės turinys, o savininkas, nesutikdamas su sąskaitoje nurodyta mėgėjų priverole, gali ją ginčyti. Nurodytas teisinis reglamentavimas ir jį aiškinanti kasacinio teismo praktika suponuoja išvadą, kad žemės sklypo savininko (ne sodininkų bendrijos nario) mėgėjų priverolės gali atsirasti dėl konkrečių paslaugų suteikimo bei dėl naudojimosi bendrojo naudojimo objektais (išlaidos šiems objektams išlaikyti, išsaugoti, mokėčiai, rinkliavos ir pan.), todėl jos turi būti pagrįstos konkrečiais duomenimis, o sodininkų bendrijoje esančių žemės sklypų savininkai, nesutikdami su sąskaitoje nurodyta mėgėjų priverole, gali ją ginčyti (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. spalio 19 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. e3K-3-366-701/2018](#), 50 punktas ir jame nurodytos nutartys).

38. Kasacinis teismas yra išaiškinęs, kad prie išlaidų būtinų bendrajai nuosavybei eksploatuoti ir prižiūrėti gali būti priskiriamos ne tik lėšos, sumokėtos už medžiagas, darbus, paslaugas tiesioginiam bendro turto išlaikymui, tvarkymui, bet ir kitos išlaidos, kurios būtinos bendro turto priežiūrai administruoti, pvz., kanceliariiniams reikmenims, kitoms priemonėms, būtinoms skelbimams, ataskaitoms apie panaudotas lėšas rengti, kt. (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. gruodžio 29 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-559-690/2016](#), 22 punktą).
39. Kasacinio teismo vertinimu, nors atsakovas nurodė apskritai nesutinkantis su pareiga mokėti bendros patirtas išlaidas, tačiau kartu nurodė, kad ieškovė nepagrindė apeliacinės instancijos teismo nutartyje įvardytų išlaidų (pavyzdžiui, antstolio, advokatų paslaugoms, žyminio mokesčio ir kt.). Kasacinis teismas atmeta kaip nepagrįstus kasacinio skundo argumentus, kad atsakovo pareiga atlyginti tam tikras išlaidas gali būti kildinama tik iš daiktinės teisės, t. y. [CPK 4.76 straipsnio](#), nes minėta, kad ŠBĮ įtvirtintos kitų asmenų pareigos siektos ne tik su bendrosios nuosavybės objektų, priklausančių Bendrijai ir jos nariu nesančiam kitam asmeniui, išlaikymui, bet ir kitokia bendrojo naudojimo objektų eksploatacija, tvarkymu ir jų priežiūros organizavimu (SBĮ 7 straipsnio 5 dalis). Jau minėta, kad jam tenka pareiga prisidėti prie bendrojo naudojimo objektų išlaikymo, todėl vertintina ar jam apeliacinės instancijos teismo nutartimi buvo nustatyta tinkama tokios pareigos apimtis.
40. Kasacinio teismo vertinimu, bylą nagrinėję pirmosios ir apeliacinės instancijos teismai analizavo bylos faktines aplinkybes ir pateiktus įrodymus, susijusius su Bendrijos turėtomis išlaidomis, kurių atlyginimą ieškovė reikalauja priteisti iš atsakovo, tačiau neįvertino kai kurių ieškovės pajamų ir išlaidų suvestinėse nurodytų išlaidų pobūdžio, todėl jas nepagrįstai priskyrė atlygintinoms išlaidoms. Jau minėta, kad atsakovui tenka pareiga prisidėti prie bendrojo naudojimo objektų eksploatacijos, tvarkymo ir priežiūros organizavimo išlaidų atlyginimo (SBĮ 7 straipsnio 1 dalis), teismas tinkamai įvertino dalies ieškovo prašomų priteisti išlaidų pobūdį bei jas pagrindžiančius įrodymus ir jas pagrįstai priteisė iš atsakovo. Tačiau teismas, sprenddamas dėl pareikšto ieškinio reikalavimo pagrįstumo turėjo vertinti ar ieškovės pajamų ir išlaidų suvestinėse nurodytos išlaidos žyminiam mokesčiui, antstoliui ir advokato paslaugoms gali būti priskirtos išlaidoms, kurias proporcingai turi dengti kitas asmuo, turintis žemės sklypą sodininkų bendrijos teritorijoje. Pagal savo priimtą tokio pobūdžio išlaidos priskirtinos išlaidoms, susijusioms su bylos nagrinėjimu ([CPK 88 straipsnis](#)) ar teismo sprendimų vykdymu, kurios paskirstomos pagal [CPK](#) įtvirtintas taisykles ([CPK 93, 97, 98](#) straipsniai). Byloje nėra duomenų, kad nurodytos išlaidos susijusios su bendrojo naudojimo objektų eksploatacija, todėl nagrinėjamoje byloje jos negalėjo būti priteistos iš atsakovo. Tokios išlaidos bendrai sudaro 4750,61 Eur (2014-2016 metais, 2017 metais tokių išlaidų nebuvo patirta). Atsakovui tenkanti prievolė proporcingai atlyginti tokias išlaidas sudaro – 33,86 (4750,61/2725,05 (bendrosios sklypų plotas arais) = 1,74 Eur (vienam arui)). Teismui nustatius, kad tokio pobūdžio išlaidos negali būti priskiriamos bendrojo naudojimo objektų išlaikymui, šia suma mažintina iš atsakovo priteista suma, pakeičiant apeliacinės instancijos teismo nutarties dalį.

Dėl procesinės bylos baigties

41. Kasacinio teismo teisėjų kolegija, išnagrinėjusi šią bylą kasacine tvarka teisės taikymo aspektu pagal kasaciniame skunde nurodytus argumentus, atsižvelgdama į byloje pirmosios ir apeliacinės instancijos teismų nustatytas faktines aplinkybes, konstatuoja, kad apeliacinės instancijos nutartis dėl priteistos skolos sumos dydžio pakeistina, sumažinant priteistą sumą nuo 516,93 Eur iki 483,07 Eur ([CPK 346 straipsnis](#), 359 straipsnio 1 dalies 2 punktas ir 3 dalis).

Dėl bylinėjimosi išlaidų

42. Ieškovė pateikė įrodymus, patvirtinančius kasaciniame teisme patirtas bylinėjimosi išlaidas – 605 Eur už advokato pagalbą parengiant atsiliepimą į kasacinį skundą, ir prašo priteisti šių bylinėjimosi išlaidų atlyginimą. Prašoma priteisti sumą neviršiją Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2004 m. balandžio 2 d. įsakymu Nr. 1R-85 ir Lietuvos advokatų tarybos 2004 m. kovo 26 d. nutarimu patvirtintų Rekomendacijų dėl civilinės bylos priteistino užmokesčio už advokato ar advokato padėjėjo teikiamą pagalbą maksimalus dydžio (redakcija, galiojanti nuo 2015 m. kovo 20 d.) 7, 8, 14 punktuose nustatyto dydžio. Teisėjų kolegija nusprendžia, kad, iš esmės netenkiant kasacinio skundo, tik sumažinant nedidele suma patenkintą reikalavimą, nėra poreikio pakeisti bylinėjimosi išlaidų paskirstymą. Ieškovei iš kasacinį skundą padavusio atsakovo priteistinas nurodytų bylinėjimosi išlaidų atlyginimas ([CPK 98 straipsnis](#)).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 359 straipsnio 1 dalies 2 punktu, 362 straipsnio 1 dalimi,

nutaria:

- 93 ct) Vilniaus apygardos teismo 2020 m. liepos 14 d. nutartį pakeisti, ieškovei sodininkų bendrijai „Paežerys-1“ (j. a. k. 191543284) iš atsakovo A. K. (a. k. (*duomenys neskelbtini*)) priteistą 516,93 Eur (penkių šimtų šešiolikos Eur sumą sumažinant iki 483,07 Eur (keturių šimtų aštuoniasdešimt trijų Eur 7 ct). Likusią nutarties dalį palikti nepakeistą.
Priteisti ieškovei sodininkų bendrijai „Paežerys-1“ (j. a. k. 191543284) iš atsakovo A. K. (a. k. (*duomenys neskelbtini*)) 605 (šešis šimtus penkis) Eur bylinėjimosi išlaidų kasaciniame teisme atlyginimo.
Ši Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis yra galutinė, neskundžiama ir įsiteisėja nuo priėmimo dienos.

Teisėjai
Rudėnaitė

Taminskas

Tamošiūnienė